

Această carte îi aparține:

CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.

Tel./fax: 022 24 05 87, tel.: 022 24 01 95. E-mail: cartier@cartier.md

Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2, București.

Tel./fax: 021 210 80 51. E-mail: romania@cartier.md

www.cartier.md

Cărțile CARTIER pot fi procurate în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.

Cartier eBooks pot fi procurate pe iBooks, www.elefant.ro, Barnes & Noble și www.cartier.md

LIBRĂRIILE CARTIER

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău. Tel./fax: 022 21 42 03.

E-mail: librariadincentru@cartier.md

Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău. Tel./fax: 022 24 10 00.

E-mail: librariadinhol@cartier.md

Comenzi CARTEA PRIN POȘTĂ

CODEX 2000, Str. Toamnei, nr. 24, sectorul 2, 020712 București, România.

Tel./fax: (021) 210 80 51.

E-mail: romania@cartier.md

Plata se face prin ramburs, la primirea coletului.

Colecția *Cartier codobelt* este coordonată de Lică Sainciuc

Editor: Gheorghe Erizanu

Ilustrații: Lică Sainciuc

Lector: Gheorghe Erizanu

Design/tehnoredactare: Vitalie Coroban

Prepress: Editura Cartier

Tipărită la Combinatul Poligrafic

Lică Sainciuc

CENUȘĂREASA

Ediția a I-a, martie 2015

© 2015, Editura Cartier pentru prezenta ediție. Toate drepturile rezervate.

Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Sainciuc, Lică.

Cenușăreasa /Lică Sainciuc; [adaptare] după Charles Perrault; cop.: Vitalie Coroban. –

Chișinău: Cartier, 2015 (Combinatul Poligrafic). – 30 p. –

(Colecția „Cartier Codobelt”, ISBN 978-9975-79-893-8).

1000 ex.

ISBN 978-9975-79-963-8.

821.135.1(478)-93

S 13

LICĂ SAINCIUC

Cenușăreasa

după Charles Perrault

CARTIER codobelc

A FOST ODATĂ CA NICIODATĂ un om văduv, care avea o fiică. Și, gândind să-i ușureze soarta de orfană, s-a hotărât să se însoare a doua oară. Luă însă o femeie împătimită, căreia i se împietrise inima cu totul, și mai avea aceasta și două fete de-ale ei, bucătică ruptă, la fel de nărăvașe și pline de patimi. Iar fata omului era bună la inimă și la suflet, și la minte, și la trup, și la toate celea.

Mama cea vitregă cu fiicele o tot chinuiau pe fata omului, punând-o la fel de fel de treburi. Și deoarece fata se supunea orbește, răutăcioasele îi găseau mereu de lucru, astfel încât nu-i mai rămânea timp să caute de sine, și umbla toată ziua nespălată și nepieptănată. Rudele cele vitrege, în loc s-o jelească și s-o ajute, își mai băteau joc de dânsa, poreclind-o „cenușăreasă”, în sens că mereu era murdară de cenușă și funingine.

Și atât de bine i s-a prins numele, că lumea nici nu știa cum o cheamă cu adevărat, în afară de nașa sa, care, fiind zână, locuia în alt tărâm, și avea rare ocazii s-o viziteze. Dar nana-zână avea o mirază¹ fermecată, prin care putea urmări cele întâmplute în împărăția noastră, și în caz de nevoie putea sosi să dea o mână de ajutor. Și iată că momentul a venit, căci...

¹ oglindă

Regele din împărăția noastră avea un fecior și o fiică. Fiica nu era încă de măritat, băiatul însă, flăcău mare, de mult ar fi trebuit să se însoare, dar tot amâna, din mai multe motive, mai ales că nicio fată nu-i căzuse tronc la inimă. Regele, la rândul său, ducea lipsă de nepoți, și într-o bună zi se decise să cheme la palat toate fetele din regat, în speranța că poate la o adică prințul și-a alege una pe plac. A fost

anunțat un bal și poftită toată lumea, un lucru lesne de făcut, căci împărăția era foarte micuță, iar palatul foarte încăpător.

Câte griji pe capul Cenușăresei! Căci anume asupra ei cădea sarcina de a le îmbrăca și a le coafa, și a le sulimeni pe surorile sale vitrege, și nu doar formal, ci pentru ca să se îndrăgostească de ele în mod sigur însuși prințul. Măcar de una dintre ele.

În sfârșit, chitite fără cusur, mama cea vitregă cu fiicele s-au urcat în trăsură și duse au fost, iar Cenușăreasa fu lăsată acasă să-și verse lacrimile. În această stare deplorabilă a și găsit-o nana-zână.

— Ce ai pățit, fată dragă, că ești atât de amărâtă? Nu cumva vrei și tu la bal?

— Tare aș vrea. Dar...

— Și cam ce te împiedică s-o faci? întrebă nana-zână.

— Cum mă pot duce în halul acesta?

— Vai de mine, esențial e că ești o fată drăguță și cu inimă curată, restul putem noi drege cumva. Cât privește lucrurile... pentru acest scop există bagheta magică, care le vrăjește, să le vadă lumea în felul dorit de noi.

